

Ἡ παράστασις τοῦ „Οθέλλου“ τοῦ Βέρδη ἐν Ἀμβούργῳ ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Τὸ κοινὸν ἐχειροκρότησεν ἐνθουσιαστικῶς τὴν ὀρχήστραν καὶ τοὺς ἀιδούς· μετ' ὅλους ὅμως τοὺς θριάμβους τούτους τοῦ προέβρουτο, ἀλλ' ἀθανάτου μουσουργοῦ, οἱ γερμανοὶ κριτικοὶ διατείνονται, ὅτι τὸ μελὸδράμα του εἶνε μὲν ἱκανὸν νὰ τέρψῃ καὶ νὰ κινήσῃ τὸν σεβασμὸν τοῦ γερμανικοῦ δημοσίου, οὐδέποτε ὅμως θὰ δυνηθῇ νὰ τὸ διαθερμάνῃ καὶ διαρκῶς νὰ τὸ ἐνθουσιάζῃ.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πολὺς ἐγένετο λόγος περὶ τῆς συλλογῆς ἐγγράφων ἐπὶ παπύρου καὶ περγαμηνῶν χαρτου, τῆς ἀνηκούσῃς εἰς τὸν ἀρχιδούκα τῆς Αὐστρίας Ραῖνερ. Ἐκ τινος λόγου τοῦ καθηγητοῦ Καραμπάτσεκ περὶ τῆς συλλογῆς ταύτης μανθάνομεν ὅτι ἀποτελεῖται ἐξ 120,000 διαφόρων ἐγγράφων χρονολογουμένων ἀπὸ 2700 ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα καὶ γεγραμμένων εἰς ἑνδεκα διαφόρους γλώσσας. Μεταξὺ δὲ ἄλλων ὑπάρχουσιν ἐν τῇ συλλογῇ ταύτῃ χειρόγραφα ἐκ τοῦ πρώτου μ. Χ. αἰῶνος, ἐν οἷς καὶ τμήματα τῆς Ἰλιάδος, τῆς Ὀδυσσεΐας, τῶν ἔργων τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Θεοκρίτου, τοῦ Αἰσχίνου, τοῦ Δημοσθένους, τοῦ Ἰσοκράτους, τοῦ Θουκυδίδου, τοῦ Ξενοφάντος καὶ τοῦ Ὁρόστου τοῦ Εὐριπίδου, ἐν ᾧ περιέχονται μάλιστα καὶ ἐπεξηγηματικαὶ τοῦ ρυθμοῦ σημειώσεις. Εἰς ταῦτα προσθετέον καὶ δύο ἄλλους πολυτίμους μαργαρίτας τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιοφιλίας, ἥτοι τὸ γνωστὸν ἐκείνο ἀπόσπασμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὴν Λειτουργίαν, χρονολογουμένην ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 4ου αἰῶνος. Πολυαριθμώτατα δὲ εἶνε τὰ λοιπὰ ἐπὶ παπύρου ἑλληνικὰ χειρόγραφα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν βίον κατὰ τοὺς π. Χ. καὶ μ. Χ. αἰῶνας, σπουδαιότητι δὲ ἰδίως εἶνε ἡ ὑπὸ τῶν καθηγ. Βίσονερ καὶ τοῦ Καραμπάτσεκ διὰ τοῦ μικροσκοπίου γενομένη ἀνακάλυψις, ὅτι οὐχὶ οἱ Γερμανοὶ οὐδὲ οἱ Ἰταλοὶ, ἀλλ' οἱ Ἀραβεῖς πρώτοι (ἀπὸ τοῦ 751 ἄδη μ. Χ. ἔτους) ἤρξαντο κατασκευάζοντες γόστρην ἐκ βραδῶν.

Πολλοὶ τῶν καθηγητῶν τῆς ἱατρικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης, μὴ ἀρκοῦμενοι εἰς τὰ ὑπάρχοντα διάφορα ἱατρικὰ περιοδικά, ἀπεφάσισαν νὰ ἐκδίδωσι νέον τοιοῦτον περιοδικόν, ἐξυπηρετοῦν κυρίως τὰς ἀνάγκας τῆς βιενναίας σχολῆς. Ἡ ἱατρικὴ ἑταιρία τῆς Βιέννης ἐκήρυξε τὸ ἔργον τοῦτο ὡς ἐπίσημόν τινος ὄργανον, παρ' ὅλην τὴν ἀντίπραξιν τῶν διευθυντῶν τῶν διαφόρων τῆς Βιέννης ἀστυκλικῶν, οἱ οὗτοί ἐκ τοῦ προτέρου ἡγωνίσθησαν κατὰ τῆς ἰδρύσεως τοιούτου ὄργάνου.

Ὡς γνωστόν, ἡ Εὐρώπη ἀπώλεσε μέγα μέρος τοῦ ἐδάφους της ἀπὸ τῆς τριαδικῆς λεγομένης ἐποχῆς. Τότε δὲν ὑπῆρχεν ἀκόμη ἡ Βόρειος θάλασσα, οὔτε ὁ πρὸς τὴν Βαλτικὴν ἄγων πορθμός, ἐξετείνετο δὲ κατὰ τὴν τριαδικὴν ἐποχὴν ἡ ξηρὰ πέραν τῶν Φερόων νήσων καὶ τῆς Ἰσλανδίας πρὸς τὴν Γροινλανδίαν καὶ συνεδέετο ἀμέσως πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν ἡπειρον. Τὰ ὕδατα τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ, τὰ γαλιζόντα τὰς νήσους

τῆς μεγάλης Βρετανίας ἀπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου, κατέκλυσαν τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Εὐρώπης πολὺ ἀργότερον, δηλαδή, ἐὰν θέλωμεν γεωλογικῶς νὰ ὀμολήσωμεν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς τετραδικτῆς λεγομένης ἐποχῆς, ἐξακολουθοῦσι δὲ τὰ ὕδατα τὸ καταστρεπτικὸν τῶν ἔργων ἐπὶ τῶν ἀκτῶν ἐκείνων μέχρι τῆς σήμερον. Τὸ ἀκρωτήριον Γκριζελ (Gris-pez), τὸ ἐγγύστατον πρὸς τὴν Ἀγγλίαν σημεῖον τῆς Γαλλίας, ὑπόχρωαί ἀνὰ πᾶσαν ἐκατονταετηρίδα κατὰ 25 τοὐλάχιστον μέτρα, ὅθεν συνάμειθα μετὰ βεβαιότητος· σχεδὸν νὰ ἐξαγάγωμεν τὸ συμπέρασμα, ὅτι πρὸ 60,000 ἐτῶν συνεδέετο ἀκόμη ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία δι' ἰσθμοῦ. Ἡ χωρὶς τῆς ξηρᾶς, ἡ ἐποία ἄλλοτε συνήνοιε τὰς δύο ταύτας χώρας, φέρει ἀκόμη ὑπὸ τὰ ὕδατα εὐδιάκριτα γνωρίσματα, τὰ ὅποια ὅμως διακριτῶς ἐξαφανίζονται ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν ὁδῶν.

Ὁ ἄγγλος πλοίαρχος Moore παρατήρησε φαινόμενον τι μεταωρολόγι-
κὸν λίαν περίεργον, περιγράφει δ' αὐτὸ ὡς ἑξῆς: „Τῇ 12. Νοεμβρίου
1887 περὶ μέσας νύκτας ἔπλεον εἰς δέκα μιλίων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ἀκρω-
τηρίου Ῥὰς τῆς νέας Φουνδλανδίας, αἶφνης δὲ βλέπω, πνεύσαντος σφοδροῦ
ἀνέμου, πυρίνην σφαῖραν ἀνυψουμένην εἰς 15 μέτρων ὕψος ἀπὸ τῆς ἐπι-
φανείας τῆς θαλάσσης καὶ διευθυνομένην κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ πλοῖόν μου.
Κατόπιν ὥμως ἡ σφαῖρα ἤλλαξε δρόμον καὶ ἐξηκολούθει κινουμένη παραλ-
λήλως πρὸς τὸ πλοῖόν μου εἰς ἀπόστασιν 1½ θαλασσίων μιλίων, ἔπειτα δὲ
πάλιν ἤλλαξε δρόμον, εἰς ἐναντίαν διεύθυνσιν πρὸς τὴν ὁρμὴν τοῦ ἀνέμου,
καὶ μετ' ὀλίγον ἐξηφανίσθη. Παρόμοιοι τινι φαινόμενον παρατήρησα καὶ
ἄλλοτε οὐ μακρὰν τοῦ ἰδίου ἀκρωτηρίου, ἐξήγησα δὲ τοῦτο ὡς προάγγελον
τρικυμίας.“ Τὸ ὑδρογραφικὸν γραφεῖον τῆς Βασιλικῆς συνοδεύει τὴν
σημείωσιν ταύτην τοῦ ἀνωτέρου πλοιάρχου καὶ διὰ τῶν ἀκολουθῶν παρο-
τήρησεων: „Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶνε μία τῶν σπανιστάτων καὶ εἰς ἐτι-
θλως διόλου ἀνεξηγήτων μορφῶν τοῦ κεραυνοῦ. Σφαῖρα ἐκ πυρὸς δια-
σχίζει βραδέως τὸν ἀέρα, κανονικῶς καὶ ὁμαλῶς βαίνουσα πρὸς τὸ πρόσω,
ἐνίοτε μὲν μετὰ μεγάλης δυνάμεως αἶφνης ἐκρηγνυμένη, ἄλλοτε δὲ ἑξαφα-
νιζομένη ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἄνευ κρότου καὶ βοῆς. Παρατήρησαν δὲ μέχρι
τοῦδε, ὅτι οἱ σφαιροειδεῖς οὗτοι κεραυνοὶ φθάσαντες εἰς τὴν ξηρὰν, χύ-
νονται εἰς τὸ ἔδαφος, ἀναδίδουσιν ἔπειτα ἐξ αὐτοῦ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν
καὶ εἰς τὸ σημεῖον, ὅπου ἐβυθίσθησαν εἰς τὸ ἔδαφος, ἀφίνουσιν ὅπῃ δια-
μέτρου 20 περίπου ποδῶν. Καίτοι ἡ ὑπαρξὶς τοῦ φαινομένου τούτου οὐ-
δεμίαν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν ἢ ὑποβιβαστήν, ἐν τούτοις οὐδεὶς ἠδυνήθη
μέχρι τοῦδε ἀπὸ παράσχη ἐπαρκῇ ἐξήγησιν τῆς αἰτίας αὐτοῦ.“

³ Ἐν Περτρούπολει μεγάλην ἐπροξένησεν αἰσθησὶν ἡ ἀπαχόρευσις τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νωπιάτου ἔργου τοῦ Τολστόη „Περὶ τοῦ βίου“. Ὁ συγγραφεὺς διετάχθη νὰ ὑποβάλῃ τὰ σύγγραμμά του πρῶτον εἰς τινὰ ἐπιτροπὴν ἐξ ἱερῶν καὶ κληρικῶν ἀποτελομένην, ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν καθήκον αὐτοῦ ἐξέδικησεν ἔν αὐτῷ ἀντιγιστρίανικα ἀράς.

БІБЛІОТЕКИ.

— Β. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ, ἱατροῦ. ΟΜΗΡΟΥ ΙΔΙΑΔΟΣ Ἐξάμετρος ἀποσπασμένη μεταφράσεις πρὸς χρῆσιν τῶν Σχολείων καὶ τῶν Παρθεναγωγείων. Τεύχος Πρῶτον Α—Δ. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Τὸ ὅλον πόνημα δ' ἀποτελεῖται ὑπὸ τεύχη, τῶν ὁποίων τὰ δύο τελευταῖα δὲ περιέχουσιν ἓν εἶδει Σχολίων, ὅλας ἐκείνας τὰς γνώσεις, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκη ὁ μαθητὴς πρὸς κατάληψιν τοῦ οἰκιακοῦ, δρησκευτικοῦ, πολιτικοῦ καὶ πολεμικοῦ βίου τῶν Ῥωμικῶν χρόνων. Ἐκτυπωμένον ἐπὶ χάρτου ὠραίου καὶ μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας.

Ἐκαστον τεύχος τιμᾶται φράγκ. 3,50, διὰ δὲ τοὺς κυρ. Συνδρομ. ἀντὶ 2,50 φράγκ. Πληρωτέον κατὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ τεύχους. Ὅρος ὅμως ἀπαραίτητος τῆς Συνδρομῆς εἶναι ἡ προκαταβολὴ τοῦ τιμήματος τῶν τεσσάρων τελευταίων τευχῶν.

Τὸ ἀνωτέρω ἔργον τοῦ ἐλληνομαθοῦς καὶ φιλοπάτριδος Ἀσκληπιά-

δου συνιστῶμεν θερμότατα εἰς τοὺς οἰκογενειάρχας καὶ τὰς μητέρας, ὅσαι
διέλουν ἐλληνοπρεπῶς ν' ἀναθρέψουν τὰ τέκνα των.

— ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ, συντασσόμενη ὑπο ΚΥΡΙΩΝ. Ἐτησία συνδρομή Προπληρωτέα ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8, ἑσωτερικοῦ δραχ. 5. Πραγματευομένη ζητήματα κοινωνικά, ἔθνικά, ἐπιστημονικά, φιλολογικά, καὶ παιδαγωγικά ἀναγόμενα εἰς τὸν κύκλον τῆς γυναικείας δράσεως· πρὸς δὲ βιογραφίας διασήμων γυναικῶν, ποιήματα κυριῶν, ἐπιδειρώρησιν γυναικείας φιλολογίας, τέχνης καὶ βιομηχανίας ἔν τε τῇ Ἑυρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, ζητήματα οἰκιακῆς οἰκονομίας, ὑγιεινῆς καὶ καλλωπίας τῆς γυναικός, ὑγιεινῆς, διαθρέψεως καὶ ἀνατροφῆς τῶν παίδων, διευθύνσεως καὶ διασκευῆς οἴκου, οἰκιακῆς ἱατρικῆς καὶ φαρμακολογίας, μαγειρικῆς, γυναικείου κόσμου· περιγραφὰς γυναικείων ἡθῶν καὶ ἐθίμων καὶ πάνθ' ὅσα ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν ἀρχαίαν, μέσσην καὶ σύγχρονον ἱστορίαν τῶν γυναικῶν.